

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1CdoGp/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 3816212126
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3816212126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne QUIES, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 36 171 506, zastúpenej AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej KOMUNÁLNEJ poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 86,93 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12 C 144/2016, o dovolaní generálneho prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza z 26. apríla 2017 č. k. 12 C 144/2016-83, takto

rozhodol:

Dovolanie generálneho prokurátora o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania o dovolaní generálneho prokurátora nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 26. apríla 2017 č. k. 12 C 144/2016-83 v celom rozsahu zamietol sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu tamojšieho súdu č. k. 12 C 144/2016-73, vydanému vyšším súdnym úradníkom 23. marca 2017, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 311,93 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa v sťažnosti namietala nesprávne právne posúdenie veci vyšším súdnym úradníkom, ktorý jej v rámci náhrady trov konania nepriznal náhradu za stratu času advokáta s poukazom na to, že ju na každom pojednávaní zastupoval advokátsky koncipient. Zamietnutie podanej sťažnosti odôvodnil tým, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu.

2. Na podnet žalobkyne podal generálny prokurátor proti tomuto uzneseniu okresného súdu dovolanie v zmysle § 458 C.s.p., v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V dovolaní citoval ustanovenia § 16 ods. 1 a 2, § 24 ods. 1 a 2, § 64 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ako aj § 15 a § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. S poukazom na uvedené ustanovenia skonštatoval, že hoci spomínaná vyhláška používa iba pojem

„advokát“, tento použitý pojem nevyklučuje skutočnosť, že ak sa dá advokát zastúpiť advokátskym koncipientom, nemá nárok na niektorú zložku advokátskej odmeny. Z toho vyplýva, že advokátovi patrí právo na náhradu vyčíslených a uplatnených nákladov právneho zastúpenia (vrátane práva na náhradu za stratu času) a to bez ohľadu na to, či úkon vykonal za advokáta advokátsky koncipient, resp. advokát sám. Súčasne upozornil na to, že citovaná vyhláška má niektoré ustanovenia upravujúce za určitých podmienok zníženie, resp. nepriznanie trov právneho zastúpenia, nepriznanie náhrady za stratu času advokáta, ak úkon vykonal advokátsky koncipient však neupravuje. V tejto súvislosti poukázal aj na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžo 44/2015. Vychádzajúc z uvedeného bol generálny prokurátor toho názoru, že napadnuté uznesenie porušuje „právo žalovaného“ (poznámka dovolacieho súdu - tu mal zrejme na mysli právo žalobkyne) na spravodlivý proces, vo vzťahu k posúdeniu nároku na náhradu za stratu času trpí takou vadou, ktorá má za následok závažné porušenie práva, nakoľko spočíva v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné, pričom potreba zrušiť takéto rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie generálneho prokurátora podal oprávnený subjekt (§ 461 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 464 C.s.p. v spojení s § 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 464 C.s.p. v spojení s § 451 ods. 3 prvou vetou C.s.p.) uvádza nasledovné:

4. Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu je prípustné dovolanie generálneho prokurátora, ak to vyžaduje ochrana práv a túto ochranu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 458 ods. 1 C.s.p.).

5. Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné iba za predpokladu, že právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a ak potreba zrušiť rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 458 ods. 2 C.s.p.).

6. Z vyššie citovaných ustanovení C.s.p. vymedzujúcich podmienky prípustnosti dovolania generálneho prokurátora jednoznačne vyplýva, že predmetom dovolania generálneho prokurátora ako mimoriadneho opravného prostriedku môže byť len právoplatné rozhodnutie súdu. Právoplatnosť napadnutého rozhodnutia je nevyhnutnou podmienkou pre konštatovanie prípustnosti dovolania generálneho prokurátora; v prípade, že táto podmienka splnená nie je, najvyšší súd dovolanie generálneho prokurátora odmietne ako procesne neprípustné (§ 464 v spojení s § 447 písm. c/ C.s.p.) a to bez toho, aby sa ním vecne zaoberal.

7. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd obligatórne skúmal, či zákonná požiadavka právoplatnosti napadnutého rozhodnutia bola v predmetnej veci dodržaná.

8. V danom prípade dovolanie generálneho prokurátora smeruje proti uzneseniu okresného súdu, ktorým sudca zamietol sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania, ktorú jej mala zaplatiť žalovaná.

9. Súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania (§ 249 C.s.p.).

10. Uznesenie súd vyhotoví písomne a doručí ho, ak je proti nemu prípustné odvolanie, ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa v konaní ukladá nejaká povinnosť (§ 235 ods. 2 C.s.p.).

11. Ak proti uzneseniu nemožno podať odvolanie alebo sťažnosť, je právoplatné doručením (§ 238 ods.

2 C.s.p.).

12. Keďže v predmetnej veci sa uznesenie o zamietnutí sťažnosti týkalo uloženia povinnosti žalovanej nahradiť trovy konania žalobkyni, v zmysle § 235 ods. 2 C.s.p. bolo nevyhnutné, aby ho okresný súd doručil, a to obom stranám sporu. Vzhľadom na neprípustnosť odvolania proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o sťažnosti (§ 357 C.s.p. a contrario), by okamihom doručenia druhej zo strán toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť (§ 238 ods. 2 C.s.p.).

13. Okresný súd rozhodnutie o sťažnosti doručil právnej zástupkyni žalobkyne 3. mája 2017 (viď doručenkú na č. l. 86), z obsahu spisu ale nevyplýva, že by predmetné uznesenie bolo doručené žalovanej. Kancelária súdu napokon ani nedostala pokyn na takéto doručenie (porovnaj úpravu na č. l. 84 spisu). Za tohto stavu možno konštatovať, že dovolaním generálneho prokurátora napadnuté uznesenie okresného súdu doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

14. So zreteľom na uvedené najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie generálneho prokurátora odmietol (§ 464 v spojení s § 447 písm. c/ C.s.p.).

15. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách konania o dovolaní generálneho prokurátora neodôvodňuje (§ 464 v spojení s § 451 ods. 3 druhou vetou C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.